

Posudek diplomové práce
Opera dei Pupi,
kterou předložila Karolína Jarošková,
na oboru italianistika ÚRS FFUK, září 2015

Diplomantka si zvolila rozsáhlé, zajímavé a v české italianistice dosud netraktované téma sicilského lidového loutkového divadla nazývaného *opera dei pupi*. Hned v úvodu hodnocení musím ocenit samostatnost práce i autorčin zápal a vklad (všechny materiály, s nimiž pracovala, jak primární, tak sekundární, si obstarala a vybrala sama). A zároveň mohu předeslat, že se jí podařilo téma pojednat přehledným a vzhledem k předepsanému rozsahu práce i vyčerpávajícím způsobem, díky čemuž si lze po přečtení učinit o fenoménu *opera dei pupi* jasnou představu.

Práce je rozvržena do čtyř obsáhlých oddílů, v nichž diplomatka reflektuje téma z několika pohledů: i. historického, kde se zabývá vznikem tohoto typu divadla, jeho tradicí a také dějinami a způsobem šíření rytířské látky – z níž *opera dei pupi* převážně čerpá – na Sicílii; ii. technického, v němž čtenáře seznamuje s organizací divadla a představení, typem loutek a postavou loutkáře; iii. Analyticko-realizačního, zaměřeného na jazyk děl, porovnání předlohy, konkrétního *copione* a výsledného představení a konečně iv. ideologického, kde je mimo jiné sledován vliv *opery dei pupi* na sicilskou kulturu. V závěru je pak konstatován současný stav tohoto typu divadla i jeho vyhlídky do budoucna. Práce je doplněna i bohatou obrazovou přílohou, v níž diplomatka čerpá i z vlastního archivu.

Vzhledem k tomu, že práce je předkládána na oboru moderní filologie, je nutno zvláště ocenit, že se autorka neomezila jen na popis fenoménu, třebaže etnografické, historické, teatrologické a do jisté míry i sociologické hledisko je v práci bráno v potaz, ale zajímalo ji, jak *opera dei pupi* konkrétně pracuje se známou literární látkou, tedy jak *opera dei pupi* uchopila témata a motivy z rytířského románu, žánru, který byl přítom v době jejího vzniku už

„mrtev“. Zajímavé je například, že při tom čerpala bez rozdílu jak z „vážných děl“, tak i dobových parodií (Pulciho *Morgante*).

Diplomatka se v obsáhlé analytické pasáži pokouší ukázat proces vedoucí od písemně zaznamenané látky (Lo Dicova *Storia dei paladini di Francia*) přes oprantův *copione* (jakési schéma i návod či „tahák“ pro představení) po konkrétní realizaci. Způsob, jímž tento proces ukazuje, i zvolené ukázky a úryvky jsou dostatečně názorné, vyplývá z nich loutkářova aktualizace i jeho snaha látku dovysvětlit, učinit ji přitažlivou pro diváky, dát ději větší spád. Nicméně autorčin shrnující komentář, v němž by formulovala výsledky předchozího porovnání a analýz, by byl na konci této kapitoly rozhodně užitečný.

Práce je opřena o solidní prameny, bibliografie není vyčerpávající, ale při její takřka nulové dostupnosti u nás to ani nelze očekávat. Stylistická úroveň práce je slušná, občasné propady v podobě hůře srozumitelných formulací (...je zajímavé sledovat jeho cestu a způsoby jeho adaptace a osvojení si až na Sicílii..., s. 14) naštěstí nejsou tak časté, aby to při čtení vadilo. Vytkla bych jen nedostatek ve formální úpravě: názvy děl píšeme vždy kurzívou, i v bibliografii a poznámkách.

Závěrem: Zadání práce bylo nejen bezezbytku vyhověno, ale musím ještě jednou ocenit i diplomantčinu samostatnost, zaujetí a schopnost přehledně pojednat tak rozsáhlé téma. K obhajobě práci Karolíny Jaroškové samozřejmě doporučuji a přes drobné nedostatky uvedené výše navrhuji, aby byla hodnocena známkou výborně.

V Praze dne 8. září 2015

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

Vedoucí práce

